

للتطبيق

إقرأ النص التالي ثم أجب عن الأسئلة:
 كانت الشّمس في وسط السماء وهي تحرق الأبدان والثباتات... كان الفارس يواصل طريقه بصعوبة. وبينما كان سائراً في طريقه، واجهه رجلٌ وطلب من الفارس ملتمساً أن يحمله معه. فقبل الفارس طلبَه وهو فرح بعمله. بعد دقائق دفع الرجل الفارس وأوقعه عن الفرس وكاد يقتلُه. ثم أخذ بالزمام فرحاً وابتعد مسرعاً وهو يضحك. صاح الفارس وقد يئس من فرسه: أسلوك أمراً أرجو أن تقبله! فقال الرجل هازناً: ماذا تُريد وانت ستموت في هذه الصحراء بلا شك؟! قال الفارس: أرجوك ألا تخبر أحداً بما فعلته بي! نظر الرجل إليه متعجباً وسأل: لماذا؟ فأجاب: أخاف أنك إن أخبرت الناس، فلا يبقى مروءة في الدنيا!!! قطع الرجل مسافةً ثم عاد معتذراً... أيها الفارس!... ولدث من جديد... لقد علّمتني درساً لن أنساه أبداً...!

* عين الحال و صاحبها. (الحال المفردة)

* ماذا طلب الفارس من الرجل؟

* لماذا صاح الفارس؟

* هل ندم الرجل على عمله؟

عَيْنُ الْحَالِ (إِذَا كَانَتْ مُوْجَدَةً):

- ١ ﴿ وَرَأَى الْجَبَلَ تَحْسِبُهَا جَامِدًا وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ﴾
- ٢ ﴿ أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ﴾
- ٣ ﴿ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا ﴾

عَيْنُ الْمَنْصُوبَاتِ وَنُوعُهَا فِي الْعُبَارَاتِ التَّالِيَّةِ:

- ١ ﴿ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمَنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ﴾
- ٢ ﴿ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَتْمُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾
- ٣ ﴿ وَجَاؤُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَكُونُ ﴾

١- «المؤمنات معطوفٌ و منصوبٌ بالتعينة». و سنقرأ هذا البحث في الدروس الآتية.

کارگاه ترجمه

۱- علامت قید حالت در زبان فارسی «ان»، «ا»، «با» (پیشوند) و ... است:
دانش آموز خندان و با شتاب آمد.

۲- در ترجمه‌ی جمله‌های حالیه ابتداء عبارت «در حالی که، که» را می‌نویسیم،
آن‌گاه خود فعل، معمولاً طبق الگوی زیر ترجمه می‌شود:
(باید توجه داشت که زمان جمله‌ی حالیه، متأثر از زمان جمله‌ی قبل از خود است)

ماضی + ماضی ← *

خرج المعلم وقد علمنَا أشياء كثيرة = معلم خارج شد در حالی که مطالب بسیاری را به ما
آموخته بود (آموخت).

ماضی + ماضی ← *

جاءت المعلمة وهي تَكَلَّمُ باللغة العربية = معلم آمد در حالی که به زبان عربی سخن می‌گفت.

متن زیر را بخوانیم و ترجمه کنیم:

الْبَطَلَةُ الْمُسْلِمَةُ

فِي غَزْوَةِ أَحُدٍ تَقَدَّمَ الْمُشْرِكُونَ يَظْلَمُونَ أَنْ نِهَايَةَ الْإِسْلَامِ قد أَصْبَحَتْ قَرِيبَةً. سَمِعَتْ «الرُّمِيْصَاءُ»
صِيَاحَهُمْ : ... هَيَا إِلَى تَلْكَ الْحَيْمَةِ الَّتِي فِيهَا مُحَمَّدٌ! ... أُتَّلُوا مُحَمَّدًا!
لَمْ تَتَنَظَّرِ الرُّمِيْصَاءُ... أَحَسَّتْ بِقَوَّةٍ عَظِيمَةٍ، فَتَقَدَّمَتْ جَرِيَّةً وَغَرَستْ خَنْجَرَهَا فِي ظَهَرِ الْمُشْرِكِ
الَّذِي قَصَدَ قَتْلَ التَّبَيِّ (ص)... ثُمَّ وَقَفَتْ عَلَى قُرْبِ مِنْ خَيْمَةِ الرَّسُولِ مُتَرَبَّصَةً! : «لَنْ يَقْتُرَبَ أَحَدٌ مِنْ
رَسُولِ اللَّهِ وَالرُّمِيْصَاءِ لَهَا عَرْقٌ يَبْعُضُ! ... يَا أَخْفَادَ الشَّيْطَانِ! ... تَعَالَوْا... سَتُقَاتِلُوكُمْ اُمْرَأَةٌ مُسْلِمَةٌ!...»!
فَقَاتَلَتْ بِشَجَاعَةٍ وَأَصْبَتْ بِجَرَاحَاتٍ كَثِيرَةٍ... فَرَأَ الْمُشْرِكُونَ خَائِفِينَ مَذْعُورِينَ... وَذَهَبَ الرَّسُولُ
الْأَكْرَمُ (ص) إِلَى أَصْحَابِهِ مَادِحًا الرُّمِيْصَاءَ!...

الصُّورُ الْجَمَالِيَّةُ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ

«حذف مفعول به»

ما معمولاً تصوّر می کنیم که برای القای بهتر مطلب، لازم است تمامی ارکان و وابسته های جمله ذکر شود؛ در حالی که واقعیت، خلاف این موضوع را اثبات می کند. چه، بسیاری اوقات، «**حذف**» برخی اجزای جمله، معانی و مفاهیم دقیقی را می رساند که «**ذکر**» آن ها نمی تواند افاده هی چنین معنایی را بکند.

به آیات ذیل توجه کنیم :

۱- ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ﴾ خداوند به سرای سلامت فرا می خواند.

مفعول فعل «**يدعو**» در این آیه حذف شده است تا عموم «دعوت شدگان» را شامل شود. بنابراین علاوه بر اختصار که از خصوصیات یک عبارت بلیغ است، دلالت بر «**عمومیت**»، از دلایل حذف مفعول به است!

۲- ﴿لَوْ شَاءَ لَهُ الدُّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ اگر [خدا] می خواست همه‌ی شما را هدایت می کرد.

«شآ» یک فعل متعدی است، اما مفعول آن چرا حذف شده است؟

در این جازمانی که متکلم، فعل «شآ» را به زبان می آورد، مخاطب

منتظر می ماند تا مفعول آن مشخص شود. اما متکلم عمدًا آن را مخفی می کند و در دنباله‌ی جمله به شکل مبهم مطرح می کند تا مخاطب، خود به جستجوی مفعول آن پردازد. این امر موجب ثبت معنای موردنظر،

شناخت «مقتضای حال» است که معین می کند کجا «**ذکر**» مهم است و کجا «**حذف**»!

در ذهن مخاطب می شود!

۳- ﴿مَا وَدَعَكَ رِبُّكَ وَمَا قَلَّ﴾ [ای پیامبر] خدايت تو را رها نکرده و دشمنی نکرده است!

چرا مفعول فعل «**قل**» حذف شده است؟ (فلاک)

به منظور رعایت جمال ساختار و زیبایی قالب، مفعول به حذف شده است تا اواخر همه‌ی آیات به الف ختم شود!

* * *

حال در آیات زیر سبب حذف مفعول به را مشخص کنیم :

۱- ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رِبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ﴾

بغو : این سخن حق از جانب پروردگار شماست، هر که بخواهد باید ایمان بیاورد.

۲- ﴿قُلْ هُلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾

بغو : آیا کسانی که می دانند با کسانی که نمی دانند برابرند؟!

۳- ﴿فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَ ۝ سَيِّدَّ كَمْ مَنْ يَخْسِي ۝ وَيَتَجَبَّهَا الْأَشْقَى ۝﴾

اگر پند دادن سودمند بیافتد، پند ده. آن که می ترسد، پند می بذیرد و نگون بخت از آن دوری می گزیند!

اقرأ الدعاء التالي و ترجمته إلى الفارسية:

اللَّهُمَّ اخْتِمْ بِعَفْوِكَ أَجَلِي وَحَقًّا فِي رَجَاءِ رَحْمَتِكَ أَمَلِي وَسَهْلٌ
إِلَى بلوغِ رضاكِ سُبُّلِي وَحَسْنٌ فِي جمِيعِ أَحْوَالِي عَمَلي. اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَنَبِّهْنِي لِذِكْرِكَ فِي أَوْقَاتِ الْغَفْلَةِ وَاسْتَعْمِلْنِي
بِطَاعَتِكَ فِي أَيَّامِ الْمُهْلَةِ وَانْهِجْ لِي إِلَى مَحِبَّتِكَ سِبِّلًا سَهْلَةً . . .

دعاء «مكارم الأخلاق»

نَبِّهْ: آگاه کن

إِنْهِجْ: روشن کن

پژوهش‌های ادبی

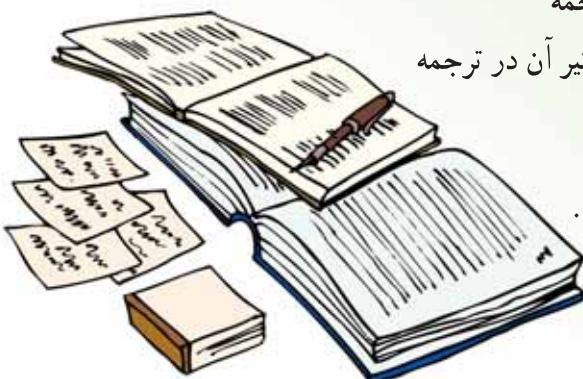
بنگاه ر بود آیا که عیاری پنجه
نیز

همایش نقد ترجمه

به منظور ارتقاء سطح درک و دریافت معنی و با توجه به اهمیت ترجمه‌ی صحیح در انتقال درست مطالب و مفاهیم، بر آن شدیم که به منظور تبادل آراء و انتقال روش‌ها و اطلاعات لازم و مفید در زمینه‌ی «نقد ترجمه»، همایشی را با حضور دانش آموزان و دبیران و مسؤولان محترم دبیرستان... برگزار کنیم.
امیدواریم چنین همایش‌هایی در ارتقاء و تعالی آموزش زبان قرآن مفید و مؤثر باشد.

موضوعات همایش

- ۱ معیارهای نقد ترجمه
- ۲ چگونگی رعایت قواعد دستوری زبان مبدأ (عربی)
- ۳ حفظ ساختارهای جملات زبان مقصد (فارسی)
- ۴ ترجمه‌ی معیار
- ۵ معیارهای ترجمه‌ی امین
- ۶ تأثیر نکات سجاوندی در ترجمه
- ۷ دانستن اطلاعات بلاغی و تأثیر آن در ترجمه

زمان: روز ... ساعت ...

دانش آموزان دبیرستان ...